

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 938/2025
18.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Ане Вучковић и Слободана Булатовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Кв 465/25 од 20.05.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж2 177/25 од 04.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Ане Вучковић и Слободана Булатовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Кв 465/25 од 20.05.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж2 177/25 од 04.06.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв 465/25 од 20.05.2025. године, у ставу првом, према окривљеном АА продужен је притвор, из разлога предвиђених одредбом члана 524. у вези члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, који притвор је према окривљеном одређен решењем Основног суда у Крагујевцу Кпп 62/24 од 05.09.2024. године, исправљено решењем истог суда Кпп 62/24 од 05.09.2024. године, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и одређено је да се окривљени има и даље држати у притвору, с тим што се има сместити у одговарајућу здравствену установу затвореног типа – Специјалну затворску болницу у Београду, која одговара његовом здравственом стању. Ставом другим, одређено је да притвор по овом решењу може трајати најдуже 30 (тридесет) дана од дана доношења решења и то најдуже до 19.06.2025. године.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Кж2 177/25 од 04.06.2025. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу Кв 465/25 од 20.05.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног АА, адвокати Ана Вучковић и Слободан Булатовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, коју у образложењу захтева конкретизују истицањем повреде члана 216. став 3. ЗКП и члана 5. став 1. и 4. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима и члана 27. Устава Републике Србије, као и указивањем на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да иста преиначи и окривљеном одмах укине притвор и пусти га на слободу.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, недозвољен односно да у односу на повреде одредби члана 5. став 1. и 4. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима и члана 27. Устава Републике Србије, нема прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Браниоци окривљеног у поднетом захтеву наводе да су приликом доношења решења о продужењу притвора повређене одредбе члана 216. став 3. ЗКП и члана 5. став 1. и 4. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима и члана 27. Устава Републике Србије, јер је суд пропустио да у законском року од 60 дана преиспита да ли и даље постоје разлози за притвор.

Поред овога, наводима захтева браниоци оспоравају разлоге побијаних решења, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те надаље у захтеву наводе да се побијана решења заснивају на незаконитом доказу, што би представљало указивање на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда.

Дакле, из цитиране одредбе произилази да се наведена повреда закона односи на процесну ситуацију када је недозвољен доказ коришћен приликом доношења пресуде односно решења које се изједначава са пресудом.

Сходно изнетом, а како је у конкретном случају, захтев за заштиту законитости, поднет против решења којим се одлучује о мери притвора, и којим не може бити учињена повреда поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, и како у преосталом делу захтева браниоци истичу повреду одредбе члана 216. став 3. ЗКП и указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које према одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, то је Врховни суд, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, у овом делу, оценио недозвољеним.

Што се тиче повреде одредбе члана 5. став 1. и 4. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима и члана 27. Устава Републике Србије, на које се указује захтевом, имајући у виду, да када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или ускраћивања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људских права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, која су зајамчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а с обзиром да браниоци окривљеног уз захтев за заштиту законитости нису доставили одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, којим је таква повреда утврђена, то по оцени Врховног суда поднети захтев, у овом делу, нема прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у односу на део захтева који је оцењен недозвољеним, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП у односу на део захтева који нема прописан садржај, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић